

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX043F2EX
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P
140 21 Praha 4

Č. j.: MV-93257-5/P-2018

Praha 7. září 2018
Počet listů: 5

Krajský soud v Ústí nad Labem
Národního odboje 1274
400 92 Ústí nad Labem

ke sp. zn.: 15 A 151/2018

Žalobce: T, nar. dd.mm.rrrr,
bytem xx
zastoupen: JUDr. Janem Walterem, advokátem,
AK se sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec

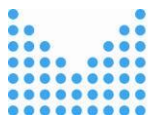
Žalovaný: **Ministerstvo vnitra,**
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha

**žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra
č.j. MV-80638-2/KM-2018 ze dne 30. 7. 2018**

**Vyjádření
žalovaného k žalobě**

D v o j m o

Vzhledem k povaze příloh zasílá žalovaný tyto dle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, samostatně, v listinné podobě cestou poštovní přepravy.

V rubrikované právní věci podává žalované Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) na základě výzvy Krajského soudu v Ústí nad Labem pod č.j. 15 A 151/2018-28 ze dne 14. srpna 2018 toto **vyjádření k žalobě**.

Žalobce T (dále jen „žalobce“) se svým žalobním návrhem ze dne 1. srpna 2018, podaným téhož dne ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem (dále jen „soud“), domáhá po soudu vydání rozsudku, jímž bude dle ust. § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušeno napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. MV-80638-2/KM-2018 ze dne 30. července 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a vysloveno, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, případně též zrušeno rozhodnutí povinného subjektu pod č.j. KRPU-122097-1/ČJ-2018-0400KR-PI ze dne 27. června 2018 a povinnému subjektu nařízeno poskytnout žalobci vyžádané informace.

Žalovaný jednoznačně odmítá, že by zkrátil žalobce na jeho právech a vydal v dané věci nezákonné rozhodnutí. Žalovaný uvádí, že rozhodoval v rámci své zákonné pravomoci a zcela v souladu s platnými právními předpisy a s judikaturou, a dále, že vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, tj. z relevantního spisového materiálu povinného subjektu.

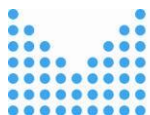
Žalovaný zastává názor, že prvostupňové rozhodnutí i napadené rozhodnutí jsou přezkoumatelná a jejich výroky dostatečně určité a odůvodněné. Částečné odmítnutí poskytnutí informací žalobci bylo učiněno v rámci zákona a v souladu s ním.

Žalovaný předně odkazuje na obsah příslušných spisů a na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí povinného subjektu, ve kterých je podrobně popsán průběh vyřizování žádosti o informace podané žalobcem dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“).

Žalovaný uvádí, že projednával **stížnost** žalobce ze dne 3. července 2018 podanou dle ust. § 16a odst. 1 písm. c) InfZ. Žalobce se prostřednictvím svého advokáta obrátil dne 15. června 2018 na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí informace podle InfZ, v níž požadoval: *„...poskytnutí veškerých záznamů o šetření policejního orgánu, které bylo provedeno na základě trestního oznámení ze dne 28. 3. 2017 učiněného u Okresního státního zastupitelství v Chomutově, sp. zn. ZN 114/2017, a současně směřuje k objasnění věci ve vztahu k objektu č.p. 145 v obci Kovářská“*.

Na žádost žalobce reagoval povinný subjekt sdělením ze dne 27. června 2018 pod č.j. KRPU-122097-2/ČJ-2018-0400-KR-PI, kterým žalobci na základě jeho žádosti poskytl kopii úředního záznamu č.j. KRPU-77658-7/ČJ-2017-040381 ze dne 2. října 2017, který se vztahuje k šetření trestního oznámení ze strany povinného subjektu.

Fotokopie dokumentu byla dle sdělení povinného subjektu poskytnuta po vyloučení (anonymizaci) informací (osobních údajů) dotčených osob dle ust. § 8a a § 11 odst. 2

písm. a) InfZ [o vyloučení těchto informací vydal povinný subjekt dne 27. června 2018 samostatné rozhodnutí, kde rozhodl o tom, že stěžovateli nebudou na základě ust. § 11 odst. 2 písm. a) InfZ některé informace poskytnuty].

Proti výše uvedenému sdělení povinného subjektu podal žalobce dne 3. července 2018 stížnost. Ve své stížnosti neuvádí žalobce žádné důvody pro podání stížnosti, pouze že „výrok tohoto rozhodnutí je neurčitý“.

Žalovaný dospěl k závěru, že povinný subjekt postupoval při vyřízení žádosti žalobce o poskytnutí informace správně, neboť žalobci poskytl takové informace, jež žalobce požadoval a které měl povinný subjekt k dispozici. **Podle ust. § 16a odst. 6 písm. a) InfZ žalovaný postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace potvrdil.**

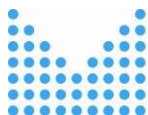
Dále se žalovaný zabýval **odvoláním žalobce** ve stejné věci, jako je shora uvedená stížnost týkající se žádosti o poskytnutí informace ze dne 15. června 2018.

O vyloučení informací vydal povinný subjekt dne 27. června 2018 samostatné rozhodnutí č.j. KRPU-122097-1/ČJ-2018-0400KR-PI, kde ve výroku rozhodl o tom, že žalobci nebudou na základě ust. § 8a InfZ poskytnuty ty informace - osobní údaje - dotčených osob a další údaje, které byly těmito osobami poskytnuty na základě ust. § 11 odst. 2 písm. a) InfZ.

Žalovaný se poté zabýval posouzením obsahu odvoláním napadeného rozhodnutí, když odvolatel uvedl, že odepření informace není v rozhodnutí povinného subjektu dostatečně odůvodněno, přičemž své námitky staví na fotografiích z místa šetření a dále spekuluje o správném postupu orgánu činného v trestním řízení při prověřování trestního oznámení a o možném podání nepravdivých informací ze strany osob podávajících vysvětlení. S námitkami žalobce se žalovaný neztotožnil, a proto rozhodl dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, změnil výrok I. a odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tak, že jej doplňuje o odmítnutí poskytnutí požadované informace i podle ust. § 11 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 6 InfZ; jinak rozhodnutí prvostupňového orgánu potvrdil.

Žalovaný již v rozhodnutí o odvolání žalobce upozornil, že v rámci přezkumu postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti podle InfZ nepřísluší odvolacímu orgánu jakkoli přezkoumávat postup povinného subjektu jako orgánu činného v trestním řízení. Nepřísluší mu tudíž vyjadřovat se ani k tomu, zdali určité informace měl orgán činný v trestním řízení při šetření věci (podezření ze spáchání trestného činu) zjistit. To je výlučně v kompetenci příslušného dozorujícího státního zastupitelství. Ke všem námitkám žalobce, týkajícím se údajné existence neoprávněného provozu pilařského závodu, tak žalovaný při svém rozhodování nijak nepřihlédl.

K jednotlivým žalobním bodům se žalovaný nebude vyjadřovat, neboť je to zcela nadbytečné, když tyto námitky se opakují v odvolání i v jiných kauzách (tj. například věc

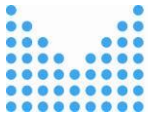
vedená pod sp. zn. MV-80637/KM-2018, která je předmětem soudního přezkumu u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 A 145/2018 - žalobkyně S. Žalovaný uvádí, že s námitkami žalobce nesouhlasí. Žalovaný se při posuzování odvolání žalobce vždy opíral o skutkový stav zjištěný z příslušných spisů Policie ČR, o platné zákony a příslušnou judikaturu a při rozhodování vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu, tedy z relevantního spisového materiálu povinného subjektu, přičemž má za to, že rozhodnutí povinného subjektu bylo řádně přezkoumatelné a jeho výroky dostatečně určité a odůvodněné, jak je výše uvedeno.

Žalovaný si je vědom toho, jak opakovaně zdůraznil Nejvyšší správní soud, že právo na informace patří mezi klíčové nástroje kontroly výkonu veřejné moci, které brání její možné zneužitelnosti (viz např. rozsudky pod č.j. 1 As 78/2014-41 ze dne 13. 8. 2014, č. 3127/2014 Sb. NSS, či č.j. 1 As 29/2009-59 ze dne 7. 5. 2009), nicméně v případě obdobných žalob žalobkyně se žalovaný domnívá, že může docházet ke zneužití práva, když je zřejmé, že právní zástupce žalobkyně svým jednáním zcela evidentně nesleduje účel, pro který InfZ slouží, neboť jeho snahou není získat informace o činnosti povinného subjektu, které jsou ve veřejném zájmu (jak tvrdí i v podané žalobě), nýbrž povinný subjekt šikanovat. V tomto případě lze mít za to, že zde může docházet k účelovému zneužívání práva na informace.

Žalovaný dále uvádí, že v tomto případě nelze odhlédnout od skutečnosti, že ze strany žalobce dochází k neúměrnému a zcela zbytečnému zatěžování orgánů státní správy, včetně policejních orgánů a soudů. J má evidentně osobní spor s osobami, které údajně (podle jeho názoru) nelegálně provozují podnikatelskou činnost v objektu bývalé pily Daben Kovářská s.r.o. v ulici Tovární v obci Kovářská, a proto pravidelně podává trestní oznámení na činnost v tomto objektu a opakovaně činí oznámení i telefonicky na linku 158. Následně prostřednictvím svých příbuzných (T, S) žádá na základě InfZ policejní orgán o poskytnutí informací a veškerých záznamů a podkladů o těchto svých vlastních trestních oznámeních.

Z výše uvedeného je zřejmé, že J. W. svým jednáním zcela evidentně nesleduje účel, pro který InfZ slouží, neboť jeho snahou není získat informace o činnosti povinného subjektu, které jsou ve veřejném zájmu (jak tvrdí i v podané žalobě), nýbrž povinný subjekt šikanovat. V tomto případě má žalovaný za to, že zde může docházet k účelovému zneužívání práva na informace. Nejedná se v žádném případě o veřejnou záležitost, jak tvrdí žalobce; jeho žádosti plynou ze sporu žalobce se samostatným subjektem pily Daben Kovářská s.r.o., ve kterém brojí proti provozu a činnosti vycházející z tohoto areálu.

J se cestou podávání žádostí podle InfZ pokouší zvrátit postup policejního orgánu ve věci jeho četných trestních oznámení. Další četné žádosti podle InfZ podává na Okresní státní zastupitelství v Chomutově a na Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem; využívá tak InfZ k získání informací ze spisů, k nimž nemá jako oznamovatel trestního oznámení přístup, následně žádá i prostřednictvím rodinných příslušníků o informace, kterými však jako oznamovatel již prokazatelně

disponuje. Podle názoru žalovaného se snaží šikanovat příslušníky policie prověřující jeho oznámení, což již hraničí se zneužitím práva, byť si je žalovaný vědom toho, jak opakovaně zdůraznil Nejvyšší správní soud, že právo na informace patří mezi klíčové nástroje kontroly výkonu veřejné moci, které brání její možné zneužitelnosti.

Navíc žalovaný poukazuje na to, že jak Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem, tak i Okresní státní zastupitelství v Chomutově se shodly na tom, že neshledaly žádné pochybení v postupu policejního orgánu a nebyla prokázána žádná trestná činnost. Podáními žalobce, resp. jeho právního zástupce, se označené orgány intenzivně a svědomitě zabývaly, o čemž byl právní zástupce žalobce vždy informován. Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem právnímu zástupci žalobce sdělilo, že jeho další, obsahově shodné podněty, již nebudou vyřizovány a jejich příjem nebude ani potvrzen (zde žalovaný odkazuje na obsah přípisů Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem a Okresního státního zastupitelství v Chomutově, založené ve spisu povinného subjektu).

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti má **žalovaný** za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a že předmětná žaloba je nedůvodná, a **navrhuje, aby soud žalobu** ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. **zamítl**.

Žalovaný v předmětné právní věci nevznáší námitku podjatosti k osobám soudců, kteří budou věc rozhodovat.

K procesní stránce dané věci **žalovaný** sděluje, že **souhlasí s tím, aby** ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. **bylo o věci samé rozhodnuto bez jednání**.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního
v.z. Mgr. Rostislav Pulkrab